

Sygn. akt VIII C 1734/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Bielecka-Gąszcz

Protokolant: sekr. sąd. Anna Zuchora

po rozpoznaniu w dniu 5 lutego 2016 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) (...) Oddziału Wojewódzkiego w Ł.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowej w K.

o zapłatę 2.549,99 zł

1. zasądza od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w K. na rzecz powoda (...) (...) Oddziału Wojewódzkiego w Ł. kwotę 2.549,99 zł (dwa tysiące pięćset czterdzieści dziewięć złotych i dziewięćdziesiąt dziewięć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15 maja 2014 roku do dnia zapłaty, przy czym począwszy od dnia 1 stycznia 2016 roku wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie;
2. zasądza od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w K. na rzecz powoda (...) (...) Oddziału Wojewódzkiego w Ł. kwotę 717 zł (siedemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VIII C 1734/15

UZASADNIENIE

W dniu 28 stycznia 2015 roku powód (...) (...) Oddział Wojewódzki (...) z siedzibą w Ł., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością Spółce Komandytowej w K., powództwo o zapłatę kwoty 2.549,99 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15 maja 2014 roku do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych

W uzasadnieniu powód podniósł, że w dniu 10 stycznia 2013 roku strona pozwana zawarła z powodem aneks do umowy nr (...) o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej – zaopatrzenie w wyroby medyczne będące przedmiotami ortopedycznymi oraz środkami pomocniczymi, która z dniem 1 stycznia 2013 roku otrzymała sygnaturę (...). Następnie w dniu 3 lutego 2014 roku strony podpisały aneks do w/w umowy. Z dniem 1 stycznia 2014 roku umowa ta otrzymała sygnaturę (...).

Na podstawie art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, (...) Oddział Wojewódzki (...) przeprowadził w dniach 9-22 stycznia 2014 roku kontrolę realizacji przez pozwanego umowy o udzielanie świadczeń z zakresu zaopatrzenia w wyroby medyczne będące

przedmiotami ortopedycznymi oraz środkami pomocniczymi w okresie od 1 stycznia 2013 roku do 22 stycznia 2014 roku (umowy o sygn. (...) oraz (...)).

Powód wyjaśnił, że w związku z ustaleniami kontroli sporządzony został Protokół kontroli z dnia 22 stycznia 2014 roku wysłany do pozwanego i odesłany z podpisem do (...) (data wpływu 17 lutego 2014 roku). Następnie sporządzone zostało Wystąpienie pokontrolne z dnia 21 marca 2014 roku, doręczone pozwanemu w dniu 26 marca 2014 roku.

I. W toku kontroli ustalono, że skład personelu w ramach realizacji świadczeń z zakresu zaopatrzenia w środki pomocnicze był niezgodny z danymi podawanymi przez świadczeniodawcę.

W załączniku nr 1 do umowy nr (...) w zakresie zaopatrzenia w środki pomocnicze – Harmonogram Zasoby w okresie od 1 stycznia 2013 roku do 31 grudnia 2013 roku wykazywana była A. S. i zgodnie z harmonogramem miała ona udzielać świadczeń w dniach od poniedziałku do piątku w godzinach od 8.00 do 16.00. W toku kontroli ustalono zaś, że osoba wykazana przez cały 2013 w harmonogramie pracy – A. S. nie realizowała świadczeń, co nie zostało zgłoszone do systemu informatycznego NFZ. Zgodnie z ustaleniami poczynionymi w toku kontroli od dnia 30 listopada 2012 roku przebywała ona na zwolnieniu lekarskim, natomiast od dnia 28 czerwca 2013 roku przebywa na urlopie macierzyńskim, lecz tej zmiany w harmonogramie nie zgłoszono (...).

Zgodnie z §1 ust. 2 umowy, świadczeniodawca obowiązany jest wykonywać umowę zgodnie z zasadami i na warunkach określonych w warunkach zawierania i realizacji umów w rodzaju zaopatrzenie w wyroby medyczne, ustalanych na dany okres rozliczeniowy w drodze zarządzenia Prezesa NFZ, wydanego na podstawie art. 159 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U.2008, Nr 164, poz. 1027 ze zm.) oraz zgodnie z rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 6 maja 2008 roku w sprawie ogólnych warunków umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej (Dz.U. Nr 81, poz. 484).

W myśl § 2 ust. 1 umowy, świadczenia udzielane są w miejscach i przez personel (osoby realizujące świadczenie) wymieniony w załączniku nr 1 do umowy.

Warunki zawierania i realizacji umów zawarte są w zarządzeniu Prezesa NFZ Nr (...) z dnia 29 października 2009 roku (utraciło moc z dniem 31 grudnia 2013 roku na podstawie §22 Zarządzenia Prezesa NFZ nr (...)) i Nr (...) z dnia 24 grudnia 2013 roku.

W myśl § 11 ust. 2 Zarządzenia Nr (...), świadczenia, na wykonywanie których Fundusz zawarł umowę ze świadczeniodawcą, udzielane są osobiście przez osoby wykazane w załączniku nr 1 do umowy. Zgodnie z § 11 ust. 8, świadczeniodawca zobowiązany jest do zgłaszania zmian w załączniku nr 1 do umowy dotyczących personelu, zgodnie z § 6 ogólnych warunków umów.

Zgodnie z § 6 Ogólnych Warunków Umów (OWU), świadczenia udzielane są osobiście przez osoby wykonujące zawody medyczne lub inne osoby posiadające odpowiednie kwalifikacje i uprawnienia do udzielania świadczeń opieki zdrowotnej w określonym zakresie lub określonej dziedzinie medycyny, zgodnie z załącznikiem do umowy. Zmiany w załączniku, o którym mowa w ust. 1, wymagają zgłoszenia dyrektorowi oddziału wojewódzkiego Funduszu najpóźniej w dniu poprzedzającym ich powstanie albo - w przypadkach losowych - niezwłocznie po zaistnieniu zdarzenia. Zmiany te nie mogą naruszać wymagań dotyczących kwalifikacji osób wykonujących zawód medyczny, określonych w odrębnych przepisach oraz w warunkach wymaganych od świadczeniodawców określonych przez Prezesa Funduszu na podstawie art. 146 ust. 1 pkt 3 i art. 159 ust. 2 ustawy.

Powód podkreślił, że żadne zmiany dotyczące udzielania świadczeń przez A. S. nie zostały zgłoszone przez pozwanego w 2013 roku. Nie udzielała ona także osobiście świadczeń zgodnie z załącznikiem do umowy, co wynikało z przebywania na zwolnieniu lekarskim, a następnie na urlopie macierzyńskim. Okoliczności ujawnione w toku kontroli, iż A. S. od 30 listopada 2012 roku przebywała na zwolnieniu lekarskim, natomiast od dnia 28 czerwca 2013 roku przebywa na urlopie macierzyńskim, nie były kwestionowane przez pozwanego, ani po otrzymaniu protokołu kontroli,

ani też po otrzymaniu wystąpienia pokontrolnego. W toku kontroli, w miejscu udzielania świadczeń, A. S. również nie była obecna.

II. W toku kontroli ustalono ponadto, że skład personelu i jego kwalifikacje w ramach realizacji świadczeń z zakresu zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne był niezgodny z danymi podawanymi przez świadczeniodawcę.

W tym zakresie jako personel z załączniku do umowy pozwany wykazywał także A. S., a jak wskazano powyżej, osoba ta od 30 listopada 2012 roku przebywała na zwolnieniu lekarskim, natomiast od dnia 28 czerwca 2013 roku przebywa na urlopie macierzyńskim, nie realizowała zatem w 2013 roku osobiście świadczeń w zakresie zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne, a zmiany w załączniku dotyczącego tego nie zostały zgłoszone przez pozwanego, czym naruszył w/w §6 i §9 OWU oraz w/w § 11 ust. 2 i ust. 8 Zarządzenia Nr (...) Prezesa (...).

Świadczenia w tym zakresie realizował także zgłoszony do systemu K. M. - jedynie w okresie od 5 marca 2013 roku do 31 lipca 2013 roku.

Powód wyjaśnił, że w zastrzeżeniach do wystąpienia pokontrolnego pozwany podnosił, że świadczenia w tym zakresie wykonywała od dnia 7 maja 2012 roku

N. W., jednak osoba ta nie posiada wymaganych kwalifikacji w zakresie zaopatrzenia ortopedycznego.

Wymagane kwalifikacje osób realizujących te świadczenia wyszczególnione są w załączniku nr 3 (Warunki realizacji świadczeń będących przedmiotem umowy w rodzaju zaopatrzenie w wyroby medyczne będące przedmiotami ortopedycznymi oraz środkami pomocniczymi, w tym zakres wykonywanych czynności i wymagane kwalifikacje osób realizujących te świadczenia) do w/w Zarządzenia nr (...) Prezesa NFZ. Zgodnie z nim, w zakresie zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne w każdym miejscu obsługi świadczeniobiorców (pacjentów) w godzinach realizacji świadczeń, wymagana jest stała obecność fizjoterapeuty (pkt 3) – z co najmniej rocznym ogólnym stażem pracy w zakresie zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne.

Pozwany w toku postępowania podnosił, że N. W. spełnia wymagane warunki, tj. posiada kwalifikacje w postaci co najmniej rocznego ogólnego stażu pracy w zakresie zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne. Pozwany zgłaszał do systemu (...) N. W. jako osobę spełniającą kwalifikacje. Najpierw 27 lipca 2013 roku, a następnie w sierpniu 2013 roku. W pisemnej informacji z dnia 27 lipca 2013 roku pozwany poinformował, że zatrudnił N. W. i że ma ona kwalifikacje. W piśmie z dnia 29 lipca 2013 roku (data wpływu do powoda 14 sierpnia 2013 roku) poinformował natomiast, że N. W. „odbyła roczny staż (na zasadach wolontariatu) (...)” .

Uprawnienie do żądania od świadczeniodawcy (pozwanego) dokumentów potwierdzających kwalifikacje osób wynika wprost § 11 ust. 3 w/w Zarządzenia nr (...) Prezesa NFZ. Pomimo jednak wezwania i obowiązku świadczeniodawcy do przedłożenia takich dokumentów, pozwany świadczeniodawca nie załączył takowych. Pisemna informacja samego świadczeniodawcy, że dana osoba posiada odpowiednie kwalifikacje nie stanowi dokumentu potwierdzającego wymagane kwalifikacje, zatem w związku z brakiem udokumentowania kwalifikacji N. W., zgłoszenia z 30 lipca 2013 roku i sierpnia 2013 roku nie zostały zatwierdzone i wprowadzone do umowy, co oznacza, że N. W. nie spełniała wymaganych kwalifikacji.

Powód podkreślił, że pozwany dopiero przy piśmie z dnia 12 grudnia 2013 roku (data wpływu do (...) 19 grudnia 2013 r.) załączył kopię Porozumienia o wykonywaniu świadczeń wolontarystycznych zawartego w dniu 7 maja 2012 roku w K. pomiędzy nim a N. W., mającego obowiązywać od 7 maja 2012 roku do 20 lipca 2013 roku. Następnie dopiero przy piśmie z dnia 15 kwietnia 2014 roku świadczeniodawca załączył kopię umowy zlecenia z dnia 1 kwietnia 2014 roku zawartej z N. W. na wykonywanie czynności – prace pomocnicze w zakresie świadczenia usług zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne i pomocnicze w terminie od 1 lutego 2013 roku do dnia 24 lipca 2013 roku, przy czym zastrzeżono, że prace te mają charakter nieodpłatny.

Ustosunkowując się do treści powyższych dokumentów, powód stwierdził, że:

1) w zakresie porozumienia o wykonywaniu świadczeń wolontarystycznych – zgodnie z przepisem art. 42 ust 1 pkt 4 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 roku o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz.U.2010.234.1536), wolontariusze mogą wykonywać, na zasadach określonych w niniejszym rozdziale, świadczenia na rzecz podmiotów leczniczych w rozumieniu o działalności leczniczej w zakresie wykonywanej przez nie działalności leczniczej – zwanych dalej korzystającymi. Zgodnie natomiast z art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 roku o działalności leczniczej (Dz.U. 2013, 217), podmiotami leczniczymi są przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 roku o swobodzie działalności gospodarczej we wszelkich formach przewidzianych dla wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej. W myśl natomiast art. 100 ust 1 ustawy o działalności leczniczej, podmiot, który zamierza wykonywać działalność leczniczą jako podmiot leczniczy, składa do wojewody właściwego dla siedziby podmiotu leczniczego, wniosek o wpis do rejestru podmiotów wykonujących działalność leczniczą. Zgodnie z art. 103 tej ustawy, działalność leczniczą można rozpocząć po uzyskaniu wpisu do rejestru. Decyzja o dokonaniu wpisu ma zatem charakter konstytutywny (vide: wyrok WSA w Warszawie z dn. 7.04.2004 r., sygn. akt I SA 1696/02, LEX nr 150863, wyrok WSA w Warszawie z dn. 15.03.2006 r., sygn. akt I SA/Wa 652/05, LEX nr 202327 – tezy tych orzeczeń są nadal aktualne co do zasady w obecnym stanie prawnym oraz Maciej Dercz, komentarz do art. 103 ustawy o działalności leczniczej, ABC 2012).

Ustawa o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie nie dopuszcza zawierania umów wolontarystycznych przez podmioty prowadzące działalność gospodarczą. Z dniem 1 lutego 2013 roku pozwany zaprzestał prowadzenia działalności leczniczej; został wykreślony z rejestru 31 stycznia 2013 roku decyzją nr (...)9610.832.2013. Po dniu 31 stycznia 2013 roku N. W. nie mogła zatem świadczyć usług wolontarystycznych na rzecz pozwanego, który nie miał już wówczas statusu podmiotu prowadzącego działalność leczniczą.

Zgodnie z art. 44 ust. 5 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, do porozumień zawieranych między korzystającym a wolontariuszem w zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą stosuje się przepisy ustawy Kodeks cywilny. W myśl art. 58 § 1 k.c., czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest nieważna, chyba że właściwy przepis przewiduje inny skutek, w szczególności ten, że na miejsce nieważnych postanowień czynności prawnej wchodzi odpowiednie przepisy ustawy. Stąd też porozumienie o wykonywaniu świadczeń wolontarystycznych od chwili zaprzestania przez pozwaną spółkę wykonywania działalności leczniczej, tj. od dnia 2 lutego 2013 roku należy uznać za nieważne. Oznacza to, że przedłożona kopia w/w porozumienia stanowi ewentualnie dokument potwierdzający posiadanie przez N. W. stażu pracy za okres od dnia podpisania (7 maja 2012 roku) do dnia zaprzestania wykonywania działalności leczniczej (31 stycznia 2013 roku) .

2) w odniesieniu do załączonej kopii umowy zlecenia z dnia 1 kwietnia 2014 roku powód podniósł, że umowa miała być zawarta z datą późniejszą niż okres w którym zleceniobiorca (N. W.) zobowiązał się do wykonania określonego świadczenia. Jest oczywistym, iż świadczenie usług w przeszłości jest obiektywnie niemożliwe, zgodnie natomiast z przepisem art. 387§1 k.c., umowa o świadczenie niemożliwe jest nieważna. W konsekwencji załączona umowa jako nieważna nie może być uznana za dokument potwierdzający posiadanie przez N. W. wymaganych kwalifikacji.

Dodatkowo powód podkreślił, że załączenie w/w porozumienia dopiero w grudniu 2013 roku, a umowy zlecenia dopiero 15 kwietnia 2014 roku, wskazuje na to, że pozwany przedkładał dokumenty mające potwierdzić kwalifikacje N. W. na 2013 rok, de facto „tworząc” je na potrzeby wykazania przed Funduszem wymaganego przez przepisy stażu pracy. Ani w czasie prób zgłoszenia N. W. do systemu, jako pracownika uprawnionego do realizacji świadczeń w zakresie przedmiotów ortopedycznych, tj. 30 lipca 2013 roku i w sierpniu 2013 roku, świadczeniodawca nie przedłożył - pomimo wezwania Oddziału Funduszu – dokumentów potwierdzających kwalifikacje tej osoby – wbrew zapisom w/w z §11 ust 3 Zarządzenia nr (...) Prezesa NFZ z dnia 29 października 2009 roku.

Reasumując, w zakresie zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne – A. S., która od 30 listopada 2012 roku przebywała na zwolnieniu lekarskim, a od 28 czerwca 2013 roku na urlopie macierzyńskim, była jedynym pracownikiem wykazanym przez świadczeniodawcę do realizacji tych świadczeń w umowie. Wbrew wymogom osobistego świadczenia tych świadczeń i obowiązku zgłaszania zmian w tym załączniku, świadczeniodawca zgłoszenia

takiego nie złożył, natomiast osoba, którą pozwany wskazuje jako mającą realizować świadczenia w tym zakresie, jak wyżej wykazano nie spełnia wymaganych wymogów, tj. nie ma co najmniej rocznego ogólnego stażu pracy.

Wreszcie powód podniósł, że zawarta pomiędzy stronami umowa przewidywała możliwość nałożenia na świadczeniodawcę kary umownej. W myśl § 29. 1. OWU, umowa może zawierać zastrzeżenie o karze umownej w razie stwierdzenia niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, z przyczyn leżących po stronie świadczeniodawcy. Zgodnie zaś z § 30 ust. 1 pkt 3 e) OWU, w przypadku zastrzeżenia w umowie kar umownych, w razie niewykonania lub wykonania umowy niezgodnie z jej postanowieniami, z przyczyn leżących po stronie świadczeniodawcy, wysokość kary umownej wynosi: do 1 % kwoty zobowiązania określonej w umowie dla danego zakresu świadczeń w przypadku udzielania świadczeń w sposób i w warunkach nieodpowiadających wymogom określonym w obowiązujących przepisach lub umowie.

Co do świadczeń w zakresie zaopatrzenia w wyroby medyczne będące środkami pomocniczymi – wbrew wymaganiom § 6 i §9 Ogólnych Warunków Umów, osoba wykazana w umowie w harmonogramie zasoby – A. S. nie realizowała osobiście świadczeń w tym zakresie. Zmian tych świadczeniodawca nie zgłosił do (...) i przez okres od 1 stycznia 2013 roku do 31 grudnia 2013 roku wykazywał tego pracownika w załączniku do umowy jako realizującego świadczenia.

W ramach umowy nr (...) za okres od 1 stycznia 2013 roku do 31 grudnia 2013 roku (...) wypłacił świadczeniodawcy środki w zakresie środków pomocniczych w kwocie 245.396,10 zł. Nałożono na pozwanego karę umowną w kwocie **1163,86zł.**

Co do świadczeń w zakresie zaopatrzenia w wyroby medyczne będące środkami ortopedycznymi – wbrew wymaganiom § 6 i §9 OWU, osoba wykazana w umowie w harmonogramie – A. S. nie realizowała osobiście świadczeń w tym zakresie, gdyż przebywała od listopada 2012 roku na zwolnieniu lekarskim, a od 28 czerwca 2013 roku na urlopie macierzyńskim. Zmian tych świadczeniodawca nie zgłosił do (...) i przez okres od 1 grudnia 2013 roku do 31 grudnia 2013 roku wykazywał tego pracownika w załączniku do umowy jako realizującego świadczenia.

Wskazywana przez świadczeniodawcę N. W., jako realizująca świadczenia z tego zakresu, nie posiadała wymaganych kwalifikacji w zakresie zaopatrzenia ortopedycznego określonych w Zarządzeniu Nr (...) Prezesa NFZ z dnia 29 października 2009 roku w sprawie określenia warunków zawierania i realizacji umów w rodzaju zaopatrzenia w wyroby medyczne będące przedmiotami ortopedycznymi oraz środkami pomocniczymi (załącznik nr 3).

W ramach umowy nr (...) za okres od dnia 1 stycznia 2013 roku do 31 grudnia 2013 roku (...) wypłacił świadczeniodawcy środki w zakresie zaopatrzenia w wyroby medyczne będące przedmiotami ortopedycznymi w kwocie 265.766,70 zł. Nałożono na pozwanego karę umowną w kwocie **1386,13 zł.**

Powód wyjaśnił przy tym, że w zakresie umów na zaopatrzenie w środki pomocnicze i zaopatrzenie w wyroby medyczne umowa nie zawiera wskazanej jednej kwoty zobowiązania Funduszu. Kwota zobowiązania wynika z liczby zrealizowanych przez świadczeniodawcę zleceń, zatem kwotą zobowiązania jest łączna kwota wypłacona świadczeniodawcy w danym roku. Na podstawie zatem tej kwoty wyliczona jest kwota kary umownej.

Kara umowna z tytułu nienależytego wykonywania umowy została nałożona na pozwanego na podstawie § 30 ust. 1 pkt 3 e rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 6 maja 2008 roku w sprawie ogólnych warunków umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej (OWU) (Dz.U. 2008, Nr 81, poz. 484), w łącznej kwocie 2549,99 zł. W wystąpieniu pokontrolnym wezwano pozwanego do uiszczenia kary umownej w terminie 14 dni od doręczenia tego wystąpienia (wezwania), które to doręczenie pozwanemu nastąpiło w dniu 26 marca 2014 roku, termin zapłaty upłynął zatem 9 kwietnia 2014 roku.

Powód podkreślił także, że z uwagi na złożenie przez pozwanego zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego w piśmie z dnia 1 kwietnia 2014 roku, odsetki ustawowe liczone są po upływie 14 dni od dnia otrzymania przez świadczeniodawcę odpowiedzi (...) na przedmiotowe zastrzeżenia. Pismo zawierające odpowiedź na zastrzeżenia z dnia 11 kwietnia 2014 roku pozwany otrzymał w dniu 30 kwietnia 2014 roku, zatem odsetki ustawowe liczone są od dnia 15 maja 2014 roku.

Pozwany był jeszcze dwukrotnie wzywany do uiszczenia kwoty dochodzonej pozwem – wezwaniem z dnia 27 maja 2014 roku (doręczonym 2 czerwca 2014 roku) i wezwaniem z dnia 17 czerwca 2014 roku (doręczonym w dniu 23 czerwca 2014 roku). Do dnia wytoczenia powództwa, pozwany nie uiszczył żądanej należności.

Powód uzasadnił także właściwość tutejszego Sądu, powołując się na zapis § 7 umowy o udzielanie świadczeń zdrowotnych zawartej pomiędzy stronami, zgodnie z którym, sądami właściwymi dla rozpoznawania spraw spornych między stronami umowy są sądy powszechne właściwe dla Oddziału Funduszu.

Wreszcie powód wyjaśnił, że (...) spółka jawna P. – K. na podstawie art. 551 § 1 k.s.h. uległa przekształceniu w (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością spółkę komandytową. W dniu 9 stycznia 2015 roku (...) sp. jawna zawarła z (...) aneks do umowy nr (...), w których wykazane są powyższe zmiany i świadczeniodawca oznaczony został jako (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa. **(pozew k. 2-14)**

W dniu 25 lutego 2015 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi wydał w przedmiotowej sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym. **(nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym k. 129)**

Pozwany zaskarżył powyższy nakaz zapłaty sprzeciwem w całości, wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

Pozwany przyznał, że łączyły go z powodem umowy wskazane w pozwie. Pozwany zaprzeczył jednak temu, aby naruszył umowę łączącą strony poprzez brak zgłoszenia, że A. S. przebywała na zwolnieniu lekarskim i urlopie macierzyńskim.

W odniesieniu do zarzutu naruszenia § 9 OWU, pozwany podniósł, że w jego ocenie zapis dotyczący zgłoszenia przerwy w udzielaniu świadczeń dotyczy sytuacji, kiedy świadczeniodawca zaprzestaje udzielania świadczeń, a nie ma zastosowania do przerwy w ciągłości pracy konkretnego pracownika świadczeniodawcy (pозwanego). A. S. jest pracownikiem pozwanego, który przebywał na zwolnieniu lekarskim, a obecnie świadczy pracę na podstawie tej samej umowy o pracę.

Pozwany podniósł, że zapisy § 11 ust. 2 i 8 Zarządzenia nr (...) Prezesa NFZ nie zobowiązują świadczeniodawcy do zgłaszania NFZ faktu, że osoba realizująca zaopatrzenie nie świadczy pracy z takich powodów, jak macierzyństwo, urlop wychowawczy, L4, urlop bezpłatny, nieświadczenie pracy w weekendy itp. Zdaniem pozwanego, zgłaszanie zmian dotyczy osób nowych – nieuwzględnionych dotychczas w załączniku oraz które na trwałe zaprzestały świadczenia pracy np. wskutek ustania stosunku pracy. Dokonywanie odmiennej interpretacji, do których w ocenie pozwanego NFZ nie jest uprawniony, prowadzi do absurdalnych konsekwencji, bowiem nawet nagle zachorowanie pracownika zgłoszonego do załącznika wymagałoby zawiadomienia powoda. Według pozwanego, czasowe, usprawiedliwione przyczyny nieświadczenia pracy nie mogą pozbawiać osoby statusu pracownika oraz statusu realizatora zaopatrzenia w wyroby medyczne.

Pozwany podniósł, że wykonywał w sposób prawidłowy realizację świadczeń będących przedmiotem umowy w rodzaju zaopatrzenie w wyroby medyczne będące przedmiotami ortopedycznymi oraz środkami pomocniczymi, zgodnie z załącznikiem nr 3 do Zarządzenia nr (...) Prezesa NFZ, bowiem w godzinach realizacji świadczeń, w miejscu ich wykonywania była stała obecność fizjoterapeuty z wymaganym stażem.

W ocenie pozwanego nieuprawnione jest także twierdzenie, że N. W. nie posiadała wymaganego stażu pracy dla możliwości samodzielnego realizowania świadczeń. Aby móc realizować świadczenia w zakresie zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne oraz środki pomocnicze wymagany jest roczny staż w zakresie zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne. Powód nie określił jednak gdzie można go odbyć oraz co należy wykonywać, aby go odbyć, przez jaki okres czasu wykonywać dane czynności aby dojść do wniosku, że się go uzyskało, w ramach jakiej umowy należy wykonywać te czynności aby dojść do wniosku, że odbyło się staż. Zdaniem pozwanego przez staż należy rozumieć uzyskanie doświadczenia, które pozwala na wykonywanie danej pracy. Pozwany przedłożył powodowi oświadczenie o treści „niniejszym zaświadczamy, że Pani N. W. (...) odbyła roczny staż na zasadach wolontariatu, wykonując w

tym czasie wszystkie niezbędne czynności związane z doбором właściwego sprzętu ortopedycznego i pomocniczego, wskazywanych na zalecenia w wyroby medyczne będące przedmiotami ortopedycznymi i środkami pomocniczymi zgodnie z zaleceniami lekarzy”. Z powyższego oświadczenia należy wnioskować, że N. W. wykonywała u pozwanego przez okres 1 roku szereg czynności wskazanych w oświadczeniu, czym, zdaniem pozwanego, uzyskała doświadczenie do samodzielnego realizowania świadczeń. Staż można zdobyć na podstawie umowy o pracę, umowy zlecenia, umowy wolontarystycznej itp. Powód nigdy nie zakwestionował prawidłowości wykonania świadczeń przez N. W.. Pacjenci zostali zaopatrzeni w wyroby medyczne w sposób prawidłowy, przez osobę posiadającą odpowiednie kwalifikacje, w miejscu realizowania świadczeń spełniającym wymagania Prezesa NFZ, odebrali wyroby ortopedyczne zgodne z zaleceniami lekarzy, a powód, pomimo tego, nie wypłacił pozwanemu kwoty 22.938,59 zł tytułem refundacji. Uniemożliwienie pozwanej rozliczenia prawidłowo zrealizowanych zleceń na zaopatrzenie w wyroby medyczne jest niezgodne z zapisami OWU. N. W. w okresie od dnia 7 maja 2012 roku do 20 lipca 2013 roku świadczyła usługi w zakresie zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne i środki pomocnicze, tym samym zdobyła wymagany przez Prezesa NFZ staż w zakresie zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne. Pozwany dodał, że powód przemilcza, że zostały mu przedłożone oświadczenia, a których wynika, że N. W. w dacie od 1 lutego 2013 roku do 24 lipca 2013 roku, na podstawie nieodpłatnej umowy zlecenia świadczyła na rzecz pozwanego czynności będące nabywaniem umiejętności praktycznych, które miały na celu zdobycie uprawnień do samodzielnego udzielania świadczeń z zakresu zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne i środki pomocnicze. Pozwany zaprzeczył temu, aby podczas zgłaszania N. W. do Załącznika – Harmonogram Zasoby powód zażądał od pozwanego udokumentowania, że N. W. posiada odpowiednie kwalifikacje. Złożony przez stronę powodową dokument nr 105-108 (prawy górny róg) nie może stanowić dowodu potwierdzającego okoliczność wskazywaną przez stronę powodową. Pozwany podkreślił, że w takich kwestiach strony porozumiewają się pisemnie, a powód nigdy nie dostarczył pozwanemu wezwania w sprawie uzupełnienia braków wniosku o zgłoszenie N. W.. Zaświadczenie o stażu odbytym przez N. W. było wystawione na podstawie porozumienia z dnia 7 maja 2012 roku, które pozwany zawarł a N. W., jako podmiot posiadający konstytutywny wpis w księdze rejestrowej podmiotów leczniczych prowadzonej przez Wojewodę (...) W-24, a datą wpisu był 25 listopada 1998 roku, a zatem zgodnie z przepisem art. 42 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 roku o działalności pożytku publicznego i wolontariacie. Pozwany informował powoda o prowadzonej działalności leczniczej w piśmie z dnia 6 lutego 2014 roku. **(sprzeciw k. 147-153)**

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał powództwo w całości. Powód zaprzeczył twierdzeniom pozwanego, zgłoszonym w sprzeciwie.

Powód podkreślił, że pozwany dokonał własnej interpretacji przepisów, która jest bezzasadna biorąc pod uwagę literalną treść § 11 ust. 2 i 8 Zarządzenia nr (...) Prezesa NFZ i § 6 OWU, z których wynika, że świadczenia są udzielane osobiście przez osoby wskazane w załączniku do umowy, a zmiany w załączniku wymagają stosownego zgłoszenia.

Dodał także, że choć nie ma legalnej definicji rocznego ogólnego stażu pracy w dziedzinie zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne, jest oczywiste, że uzyskanie tego stażu pracy ma na celu uzyskanie przez osobę doświadczenia zawodowego w dziedzinie świadczeń w zakresie zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne. Czynności zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne wymagają bowiem fachowego przystosowania do potrzeb świadczeniobiorcy wyrobów medycznych, określonych w załączniku do rozporządzenia Ministra Z. z dnia 6 grudnia 2013 roku w sprawie wykazu wyrobów medycznych wydawanych na zlecenie (Dz.U. 2013, poz. 1565). Wymaganie przez NFZ odpowiednich kwalifikacji warunkuje prawidłowe zabezpieczanie potrzeb zdrowotnych świadczeniobiorców oraz bezpieczeństwa pacjentów, często niepełnosprawnych i przewlekle chorych, tym samym przyczynia się do uniknięcia ewentualnego błędnego zaopatrzenia oraz doboru wyrobów medycznych. Działania te (czyli ustalenie czy zgłaszany przez świadczeniodawcę personel posiada kwalifikacje i staż pracy wymagane w zakresie zaopatrzenia ortopedycznego) znajdują uzasadnienie m.in. w związku ze skargą rozpatrywaną w 2014 roku przez powodowy oddział NFZ na wadliwe funkcjonowanie wydanego przez firmę (...) j. (w punkcie zaopatrzenia ortopedycznego w P., tym samym, do którego była zgłaszana N. W.) dziecięcego wózka inwalidzkiego, popartą stanowiskiem lekarza specjalisty rehabilitacji medycznej, który wskazał na zaopatrzenie dziecka w wózek niedostosowany do jego potrzeb.

Z powyższych względów, nie może ulegać wątpliwości konieczność weryfikacji przez powoda przedkładanych przez świadczeniodawców dokumentów, czego dowodem jest choćby wspomniane w sprzeciwie oświadczenie pozwanego, mające w przekonaniu pozwanego być wystarczającym dowodem na potwierdzenie odbycia przez N. W. rocznego stażu w zakresie zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne na zasadach wolontariatu.

Powód podkreślił także ponownie, że pozwany tworzył na potrzeby postępowania związanego z kontrolą dokumenty w celu obejścia prawa, co nie może być akceptowane. Pierwotnie przedłożył bowiem na potwierdzenie stażu N. W. własne oświadczenie, potem 12 grudnia 2013 roku załączył kopię porozumienia o wykonywaniu świadczeń wolontarystycznych zawartego 7 maja 2012 roku, mającego obowiązywać od 7 maja 2012 roku do 20 lipca 2013 roku (zatem także w okresie, kiedy pozwany nie miał już od 1 lutego 2013 roku statusu podmiotu prowadzącego działalność leczniczą, zatem N. W. nie mogła świadczyć na jego rzecz usług wolontarystycznych), a następnie – po zakwestionowaniu tego porozumienia przez powoda – złożył umowę zlecenia z dnia 1 kwietnia 2014 roku na świadczenie nieodpłatnych usług z datą wsteczną, w przeszłości (która jako umowa o świadczenie niemożliwe do spełnienia w przeszłości była nieważna). Powód miała zatem do wyboru jaką „wersję” udokumentowania stażu pracy N. W. sobie wybiera. Z tych wszystkich względów, w ocenie powoda, dokumenty złożone przez pozwanego służyły obejściu prawa i miały jedynie na celu fikcyjne udokumentowanie odbycia rocznego stażu w zakresie zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne przez N. W..

Powód podkreślił także, że zgodnie z warunkami umowy w przedmiotowym rodzaju świadczeń, świadczeniodawca zobowiązany jest do zgłaszania zmian dotyczących personelu, zgodnie z § 6 OWU na pośrednictwem Portalu NFZ, tj. informatycznego środowiska komunikacji (udostępnianego wszystkim świadczeniodawcom nieodpłatnie), co zastępuje inną formą pisemną. Wreszcie podniósł, że to właśnie za pomocą Portalu wskazane zostały pozwanemu rozbieżności pomiędzy zgłoszeniem w wersji papierowej i elektronicznej dotyczące dat ustania zatrudnienia innego pracownika pozwanego (jeden wspólny wniosek z N. W. – załączony do pozwu), na które pozwany odpowiedział, poprzez ponowne przesłanie, również na pośrednictwem Portalu, poprawionego wniosku o zgłoszenie zmian do umowy. Brak uzupełnienia przez pozwanego w wymaganym terminie wniosku zgłaszającego zmiany do umowy dotyczące dodania N. W. o dokumenty potwierdzające jej staż pracy, skutkowało ostatecznie negatywną oceną wniosku w dniu 20 sierpnia 2013 roku. Do końca 2013 roku pozwany nie przesłał ponownie wniosku zgłaszającego dodanie do umowy N. W.. **(odpowiedź na sprzeciw k. 167-174)**

W piśmie procesowym z dnia 11 czerwca 2015 roku pozwanych podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie. **(pismo procesowe k. 192-193, k. 231-232)**

Na rozprawie w dniu 5 lutego 2016 roku pełnomocnik powoda podtrzymał powództwo w całości. W imieniu pozwanego nikt się nie stawił, pomimo prawidłowego zawiadomienia o terminie rozprawy.

Pełnomocnik pozwanego (prokurent pozwanej spółki) w piśmie procesowym z dnia 2 lutego 2016 roku wniósł o wyznaczenie innego terminu przesłuchania osoby upoważnionej do reprezentowania pozwanego, wskazując, że złożenie przez niego wyjaśnień w przedmiocie sprawy może być kluczowe dla jej zrozumienia. Do wniosku została załączona kserokopia zwolnienia na druku (...), bez zaświadczenia wystawionego przez uprawnionego lekarza sądowego.

Postanowieniem z dnia 5 lutego 2016 roku Sąd oddalił wniosek pozwanego o dopuszczenie dowodu z przesłuchania stron, na okoliczności niezasadności roszczenia powoda, zgłoszony przez pozwanego w sprzeciwie od nakazu zapłaty. **(protokół rozprawy k. 241-247)**

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Strona pozwana (...) Spółka jawna P. - K. z siedzibą w K., jako świadczeniodawca, zawarła z powodem Narodowym Funduszem Zdrowia (...) Oddziałem Wojewódzkim z siedzibą w Ł. umowę o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej

– zaopatrzenie w wyroby medyczne będące przedmiotami ortopedycznymi oraz środkami pomocniczymi, przy czym umowa ta była co roku aneksowana.

Na mocy jednomyślnej uchwały wszystkich współników z dnia 6 listopada 2014 roku, zgodnie z art. 551 § 1 k.s.h., (...) Spółka jawna P. – K. uległa przekształceniu w (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością Spółkę komandytową z siedzibą w K.. **(dowód: okoliczności bezsporne, odpis pełny z rejestru przedsiębiorców KRS k. 137-138, k. 139-140, kserokopie aneksów do umowy z załącznikami k. 18-40)**

W dniu 10 stycznia 2013 roku strona pozwana zawarła z powodem aneks do umowy nr (...) o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej – zaopatrzenie w wyroby medyczne będące przedmiotami ortopedycznymi oraz środkami pomocniczymi, wskutek czego z dniem 1 stycznia 2013 roku przywołana umowa otrzymała sygnaturę (...).

Następnie w dniu 3 lutego 2014 roku strony podpisały aneks do w/w umowy, wskutek czego z dniem 1 stycznia 2014 roku umowa ta otrzymała sygnaturę (...). **(dowód: zeznania świadka M. L. k. 245-247, kserokopia aneksu z dnia 10 stycznia 2013 roku k. 25 wraz z załącznikami k. 26-35, kserokopia aneksu z dnia 3 lutego 2014 roku k. 36-37 wraz z załącznikami k. 38-39)**

W dniach od 9 stycznia do 22 stycznia 2014 roku (...) Oddział Wojewódzki (...) przeprowadził w filii pozwanego przy ul. (...) w P. kontrolę realizacji przez pozwanego umowy o udzielanie świadczeń gwarantowanych z zakresu zaopatrzenia w wyroby medyczne będące przedmiotami ortopedycznymi oraz środkami pomocniczymi, w tym sprawdzenia czy świadczenia są realizowane przez personel zgłoszony do umowy zawartej z (...), w szczególności w zakresie zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne, która to kontrola objęła okres od dnia 1 stycznia 2013 roku do dnia 22 stycznia 2014 roku (dotyczyła realizacji umowy nr (...)).

Kontrola została przeprowadzona na podstawie art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, przez upoważnionych przez powoda pracowników Delegatury (...) w P. R. Ż. i M. G.. **(dowód: zeznania świadka R. Ż. k. 242-244, zeznania świadka M. L. k. 245-247, kserokopia zawiadomienia k. 41, kserokopia upoważnienia k. 42 i k. 43, kserokopia upoważnienia k. 44, kserokopia protokołu oględzin k. 45-48)**

W związku z ustaleniami poczynionymi w toku kontroli, sporządzony został Protokół kontroli z dnia 22 stycznia 2014 roku, który w dniu 24 stycznia 2014 roku doręczono pozwanemu, i który pozwany odesłał podpisany do (...) w dniu 17 lutego 2014 roku. Następnie sporządzone zostało Wystąpienie pokontrolne z dnia 21 marca 2014 roku, doręczone pozwanemu w dniu 26 marca 2014 roku. **(dowód: zeznania świadka R. Ż. k. 242-244, kserokopia protokołu kontroli z pismem przewodnim i potwierdzeniem odbioru k. 49-55, kserokopia wystąpienia pokontrolnego wraz z pismem przewodnim i potwierdzeniem odbioru k. 61-67)**

W toku powyższej kontroli ustalono, że skład personelu w ramach realizacji świadczeń z zakresu zaopatrzenia w środki pomocnicze był niezgodny z danymi podawanymi przez świadczeniodawcę. W załączniku nr 1 do umowy nr (...) w zakresie zaopatrzenia w środki pomocnicze – Harmonogram Zasoby w okresie od 1 stycznia 2013 roku do 31 grudnia 2013 roku wykazywana była A. S. i zgodnie z harmonogramem miała ona udzielać świadczeń w dniach od poniedziałku do piątku w godzinach od 8.00 do 16.00. W toku kontroli ustalono natomiast, że A. S. wykazana w harmonogramie pracy przez cały 2013 rok nie realizowała świadczeń, co nie zostało zgłoszone do systemu informatycznego NFZ, gdyż od dnia 30 listopada 2012 roku przebywała ona na zwolnieniu lekarskim, a następnie od dnia 28 czerwca 2013 roku przebywała na urlopie macierzyńskim, lecz tej zmiany w harmonogramie nie zgłoszono (...).

Zgodnie z §1 ust. 2 umowy, świadczeniodawca obowiązany był wykonywać umowę zgodnie z zasadami i na warunkach określonych w warunkach zawierania i realizacji umów w rodzaju zaopatrzenie w wyroby medyczne będące przedmiotami ortopedycznymi oraz środkami pomocniczymi, ustalonych na dany okres rozliczeniowy w drodze zarządzenia Prezesa NFZ, wydanego na podstawie art. 159 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U. 2008, Nr 164, poz. 1027 ze zm.) oraz zgodnie z

rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 6 maja 2008 roku w sprawie ogólnych warunków umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej (Dz.U. 2008, Nr 81, poz. 484).

W myśl § 2 ust. 1 umowy, świadczenia udzielane miały być w miejscach i przez personel (osoby realizujące świadczenie) wymieniony w załączniku nr 1 do umowy.

Warunki zawierania i realizacji umów zawarte zostały w zarządzeniu Prezesa NFZ Nr (...) z dnia 29 października 2009 roku (które utraciło moc z dniem 31 grudnia 2013 roku, na podstawie §22 Zarządzenia Prezesa NFZ nr (...)) i w zarządzeniu Nr (...) z dnia 24 grudnia 2013 roku.

W myśl § 11 ust. 1 Zarządzenia Nr (...) Prezesa NFZ, świadczeniodawca zobowiązany był do udzielania świadczeń zgodnie z wymaganiami określonymi w zarządzeniu, umowie oraz w odrębnych P., w tym w szczególności z zasadami określonymi w ogólnych warunkach umów.

Zgodnie zaś z § 11 ust. 2 Zarządzenia Nr (...), świadczenia, na wykonywanie których Fundusz zawarł umowę ze świadczeniodawcą, udzielane miały być osobiście przez osoby wykazane w załączniku nr 1 do umowy.

Zgodnie z § 11 ust. 8, świadczeniodawca zobowiązany był do zgłaszania zmian w załączniku nr 1 do umowy dotyczących personelu, zgodnie z § 6 ogólnych warunków umów.

Zgodnie z § 6 Ogólnych Warunków Umów (OWU), świadczenia udzielane miały być osobiście przez osoby wykonujące zawody medyczne lub inne osoby posiadające odpowiednie kwalifikacje i uprawnienia do udzielania świadczeń opieki zdrowotnej w określonym zakresie lub określonej dziedzinie medycyny, zgodnie z załącznikiem do umowy. Zmiany w załączniku, o którym mowa w ust. 1, wymagają zgłoszenia dyrektorowi oddziału wojewódzkiego Funduszu najpóźniej w dniu poprzedzającym ich powstanie albo - w przypadkach losowych - niezwłocznie po zaistnieniu zdarzenia. Zmiany te nie mogą naruszać wymagań dotyczących kwalifikacji osób wykonujących zawód medyczny, określonych w odrębnych przepisach oraz w warunkach wymaganych od świadczeniodawców określonych przez Prezesa Funduszu na podstawie art. 146 ust. 1 pkt 3 i art. 159 ust. 2 ustawy.

Żadne zmiany dotyczące udzielania świadczeń przez A. S. nie zostały zgłoszone przez pozwanego w 2013 roku, a nie udzielała ona osobiście świadczeń, zgodnie z załącznikiem do umowy, co wynikało z przebywania na zwolnieniu lekarskim, a następnie na urlopie macierzyńskim.

Okoliczności ujawnione w toku kontroli, iż A. S. od dnia 30 listopada 2012 roku przebywała na zwolnieniu lekarskim, a następnie od dnia 28 czerwca 2013 roku na urlopie macierzyńskim, nie były kwestionowane przez pozwanego, ani po otrzymaniu protokołu kontroli, ani też po otrzymaniu wystąpienia pokontrolnego. W toku kontroli, w miejscu udzielania świadczeń, A. S. również nie była obecna. **(dowód: zeznania świadka R. Ż. k. 242-244, zeznania świadka M. L. k. 245-247, kserokopia protokołu kontroli k. 52-55, kserokopia zastrzeżenia do protokołu kontroli k. 56, kserokopia odpowiedzi na zastrzeżenia do protokołu kontroli k. 57-58, kserokopia wystąpienia pokontrolnego k. 61-64, kserokopia zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego k. 68-69, kserokopia odpowiedzi na zastrzeżenia do wystąpienia pokontrolnego k. 76-77, kserokopia pisma pozwanego k. 80, kserokopia wydruku danych z systemu NFZ k. 84-86, kserokopia umowy z aneksami i załącznikami k. 18-40, kserokopia zarządzenia Nr (...) Prezesa NFZ z uzasadnieniem i załącznikami k. 89-114, kserokopia akt osobowych A. S. k. 198-225)**

W toku powyższej kontroli ustalono ponadto, że skład personelu i jego kwalifikacje w ramach realizacji świadczeń z zakresu zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne był niezgodny z danymi podawanymi przez świadczeniodawcę.

W tym zakresie jako personel w załączniku do umowy pozwany wykazywał w 2013 roku także pracownika A. S., choć osoba ta od dnia 30 listopada 2012 roku przebywała na zwolnieniu lekarskim, następnie od dnia 28 czerwca 2013 roku przebywała na urlopie macierzyńskim, nie realizowała zatem w 2013 roku osobiście świadczeń w zakresie zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne, a zmiany w załączniku dotyczącego tego nie zostały zgłoszone przez pozwanego, czym

naruszył w/w §6 i § 9 OWU oraz § 11 ust. 2 i ust. 8 Zarządzenia Nr (...) Prezesa NFZ. Świadczenia w tym zakresie realizował także zgłoszony do systemu K. M., ale jedynie w okresie od 5 marca 2013 roku do 31 lipca 2013 roku.

W zastrzeżeniach do wystąpienia pokontrolnego pozwany podnosił, że świadczenia w tym zakresie wykonywała od dnia 7 maja 2012 roku N. W., jednak osoba ta nie posiada wymaganych kwalifikacji w zakresie zaopatrzenia ortopedycznego.

Wymagane kwalifikacje osób realizujących te świadczenia wyszczególnione zostały w załączniku nr 3 (Warunki realizacji świadczeń będących przedmiotem umowy w rodzaju zaopatrzenie w wyroby medyczne będące przedmiotami ortopedycznymi oraz środkami pomocniczymi, w tym zakres wykonywanych czynności i wymagane kwalifikacje osób realizujących te świadczenia) do w/w Zarządzenia nr (...) Prezesa NFZ (k. 111-114), które wiązało pozwanego. Zgodnie z nim, w zakresie zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne w każdym miejscu obsługi świadczeniobiorców (pacjentów) w godzinach realizacji świadczeń, wymagana była stała obecność fizjoterapeuty (pkt 3) – z co najmniej rocznym ogólnym stażem pracy w zakresie zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne.

W toku postępowania pozwany podnosił, że N. W. spełnia powyższe warunki, tj. posiada kwalifikacje w postaci co najmniej rocznego ogólnego stażu pracy w zakresie zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne. Pozwany zgłaszał do systemu (...) N. W. jako osobę spełniającą kwalifikacje, najpierw 27 lipca 2013 roku, a następnie w sierpniu 2013 roku. W pisemnej informacji z dnia 27 lipca 2013 roku pozwany wskazał, że zatrudnił N. W. i że ma ona kwalifikacje. W piśmie z dnia 29 lipca 2013 roku (data wpływu do powoda 14 sierpnia 2013 roku) poinformował natomiast, że N. W. „odbyła roczny staż (na zasadach wolontariatu) (...) (k. 72)” .

Zgodnie z § 11 ust. 3 Zarządzenia nr (...) Prezesa NFZ, świadczeniodawca zobowiązany był do przedstawienia, na żądanie oddziału Funduszu, dokumentów potwierdzających kwalifikacje osób realizujących świadczenia, wykazanych w załączniku nr 1 do umowy. Pomimo jednak wezwania i obowiązku świadczeniodawcy do przedłożenia takich dokumentów, pozwany świadczeniodawca ich nie załączył.

Powód uznał, że pisemna informacja samego świadczeniodawcy, że dana osoba posiada odpowiednie kwalifikacje nie stanowi dokumentu potwierdzającego wymagane kwalifikacje, zatem w związku z brakiem udokumentowania kwalifikacji N. W., zgłoszenia z dnia 30 lipca 2013 roku i z sierpnia 2013 roku nie zostały zatwierdzone i wprowadzone do umowy, co oznaczało, że N. W. nie spełniała wymaganych kwalifikacji.

Pozwany dopiero przy piśmie z dnia 12 grudnia 2013 roku (data wpływu do (...) 19 grudnia 2013 roku) załączył kopię porozumienia o wykonywaniu świadczeń wolontarystycznych, zawartego w dniu 7 maja 2012 roku w K. pomiędzy nim a N. W., mającego obowiązywać od 7 maja 2012 roku do 20 lipca 2013 roku (k. 73-75). Następnie dopiero przy piśmie z dnia 15 kwietnia 2014 roku świadczeniodawca załączył kopię umowy zlecenia z dnia 1 kwietnia 2014 roku zawartej z N. W. na wykonywanie czynności – prace pomocnicze w zakresie świadczenia usług zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne i pomocnicze w terminie od 1 lutego 2013 roku do dnia 24 lipca 2013 roku, przy czym zastrzeżono, że prace te mają charakter nieodpłatny.

Powód nie uznał powyższych dokumentów, jako potwierdzających odbycie przez N. W. rocznego stażu pracy.

Powód uznał, że skoro ustawa o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie nie dopuszcza zawierania umów wolontarystycznych przez podmioty prowadzące działalność gospodarczą, zaś z dniem 1 lutego 2013 roku pozwany zaprzestał prowadzenia działalności leczniczej i został wykreślony z rejestru 31 stycznia 2013 roku decyzją nr (...)9610.832.2013, to po dniu 31 stycznia 2013 roku N. W. nie mogła świadczyć usług wolontarystycznych na rzecz pozwanego, który nie miał już wówczas statusu podmiotu prowadzącego działalność leczniczą. W ocenie powoda, porozumienie o wykonywaniu świadczeń wolontarystycznych od chwili zaprzestania przez pozwaną spółkę wykonywania działalności leczniczej, tj. od dnia 1 lutego 2013 roku należało uznać za nieważne, zgodnie z przepisem art. 58 § 1 k.c. Powód stwierdził jednocześnie, że przedłożona kopia w/w porozumienia może stanowić ewentualnie

dokument potwierdzający posiadanie przez N. W. stażu pracy za okres od dnia jego podpisania (7 maja 2012 roku) do dnia zaprzestania wykonywania działalności leczniczej przez pozwanego (31 stycznia 2013 roku).

Powód nie uznał także, że załączona przez pozwanego kopia umowy zlecenia z dnia 1 kwietnia 2014 roku dokumentuje roczny staż N. W., gdyż umowa zlecenia miała być zawarta w dniu 1 kwietnia 2014 roku, zatem z datą późniejszą niż okres w którym zleceniobiorca (N. W.) zobowiązał się do wykonania określonego świadczenia, zaś świadczenie usług w przeszłości jest obiektywnie niemożliwe, więc zgodnie z przepisem art. 387 § 1 k.c., umowa o świadczenie niemożliwe była, zdaniem powoda, nieważna. Nieważna umowa nie mogła być uznana za dokument potwierdzający posiadanie przez N. W. wymaganych kwalifikacji.

Ani w czasie prób zgłoszenia N. W. do systemu, jako pracownika uprawnionego do realizacji świadczeń w zakresie przedmiotów ortopedycznych, tj. w dniu 30 lipca 2013 roku i w sierpniu 2013 roku, świadczeniodawca nie przedłożył - pomimo wezwania Oddziału Funduszu - dokumentów potwierdzających kwalifikacje N. wieczerek - wbrew zapisom w/w z §11 ust 3 Zarządzenia nr (...) Prezesa NFZ z dnia 29 października 2009 roku.

Reasumując, po przeprowadzonej kontroli, w zakresie zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne, powód ustalił, że A. S., która od dnia 30 listopada 2012 roku przebywała na zwolnieniu lekarskim, a od 28 czerwca 2013 roku na urlopie macierzyńskim, była jedynym pracownikiem wykazanym przez świadczeniodawcę do realizacji tych świadczeń w umowie. Wbrew wymogom osobistego udzielania tych świadczeń i obowiązku zgłaszania zmian w załączniku, gdzie wskazano personel realizujący świadczenia, świadczeniodawca zgłoszenia takiego nie złożył, natomiast osoba, którą pozwany wskazywał jako mającą realizować świadczenia w tym zakresie (N. W.), jak wyżej wykazano, nie spełniała wymaganych wymogów, gdyż nie posiadała co najmniej rocznego ogólnego stażu pracy (staż ten nie został udokumentowany).

Zgodnie z warunkami umowy w przedmiotowym rodzaju świadczeń, świadczeniodawca zobowiązany był do zgłaszania zmian dotyczących personelu, zgodnie z § 6 OWU na pośrednictwem Portalu NFZ, tj. informatycznego środowiska komunikacji (udostępnianego wszystkim świadczeniodawcom nieodpłatnie), co zastępowało inną formą pisemną. Na korzystanie z Portalu NFZ pozwany zawarł z powodem odrębną umowę w dniu 16 sierpnia 2008 roku. **(dowód: zeznania świadka R. Ż. k. 242-244, zeznania świadka M. L. k. 245-247, kserokopia protokołu kontroli k. 52-55, kserokopia zastrzeżenia do protokołu kontroli k. 56, kserokopia odpowiedzi na zastrzeżenia do protokołu kontroli k. 57-58, kserokopia wystąpienia pokontrolnego k. 61-64, kserokopia zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego k. 68-69, kserokopia pisma pozwanego k. 70, kserokopia decyzji k. 71, kserokopia zaświadczenia k. 72, kserokopia pisma pozwanego k. 73, kserokopia porozumienia k. 74-75, kserokopia odpowiedzi na zastrzeżenia do wystąpienia pokontrolnego k. 76-77, kserokopia pisma pozwanego k. 80, kserokopia umowy zlecenia z dnia 1 kwietnia 2014 roku k. 81, kserokopia pisma z 27 lipca 2013 roku k. 82, kserokopia wydruku danych z systemu NFZ k. 84-86, kserokopia księgi rejestrowej k. 87-88, kserokopia umowy z aneksami i załącznikami k. 18-40, kserokopia zarządzenia Nr (...) Prezesa NFZ z uzasadnieniem i załącznikami k. 89-114, kserokopia umowy upoważniającej do korzystania z Portalu NFZ k. 175-176 wraz regulaminem korzystania z Portalu NFZ k. 177-179, kserokopia akt osobowych A. S. k. 198-225)**

Zawarta pomiędzy stronami umowa o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej - zaopatrzenie w wyroby medyczne będące przedmiotami ortopedycznymi oraz środkami pomocniczymi przewidywała możliwość nałożenia na świadczeniodawcę kary umownej za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy, z przyczyn leżących po stronie świadczeniodawcy i stanowiła, że kara ta jest nakładana w trybie i na zasadach określonych w Ogólnych warunkach umów (OWU), tj. w przepisach rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 6 maja 2008 roku w sprawie ogólnych warunków o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej (k. 22).

W myśl § 29 ust. 1 OWU, umowa mogła zawierać (i zawarta przez strony umowa zawierała) zastrzeżenie o karze umownej w razie stwierdzenia niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, z przyczyn leżących po stronie świadczeniodawcy. Zgodnie zaś z § 30 ust. 1 pkt 3e OWU, w przypadku zastrzeżenia w umowie kar umownych,

w razie niewykonania lub wykonania umowy niezgodnie z jej postanowieniami, z przyczyn leżących po stronie świadczeniodawcy, wysokość kary umownej wynosiła do 1 % kwoty zobowiązania określonej w umowie dla danego zakresu świadczeń, w przypadku udzielania świadczeń w sposób i w warunkach nieodpowiadających wymogom określonym w obowiązujących przepisach lub umowie.

W odniesieniu do świadczeń w zakresie zaopatrzenia w wyroby medyczne będące środkami pomocniczymi – wbrew wymaganiom § 6 i § 9 Ogólnych Warunków Umów, osoba wykazana w umowie w harmonogramie zasoby – A. S. nie realizowała osobiście świadczeń w tym zakresie. Zmian tych świadczeniodawca nie zgłosił do (...) Oddziału Wojewódzkiego (...) i przez okres od 1 stycznia 2013 roku do 31 grudnia 2013 roku wykazywał tego pracownika w załączniku do umowy jako realizującego świadczenia.

W ramach umowy nr (...) za okres od 1 stycznia 2013 roku do 31 grudnia 2013 roku (...) wypłacił świadczeniodawcy środki w zakresie środków pomocniczych w kwocie 245.396,10 zł (k. 83v), zatem nałożono na pozwanego karę umowną w kwocie **1.163,86zł.**

W odniesieniu do świadczeń w zakresie zaopatrzenia w wyroby medyczne będące środkami ortopedycznymi – wbrew wymaganiom § 6 i § 9 OWU, osoba wykazana w umowie w harmonogramie – A. S. nie realizowała osobiście świadczeń w tym zakresie, gdyż przebywała od listopada 2012 roku na zwolnieniu lekarskim, a od 28 czerwca 2013 roku na urlopie macierzyńskim. Zmian tych świadczeniodawca nie zgłosił do (...) i przez okres od 1 grudnia 2013 roku do 31 grudnia 2013 roku wykazywał tego pracownika w załączniku do umowy jako realizującego świadczenia. Jednocześnie wskazywana przez świadczeniodawcę N. W., jako realizująca świadczenia z tego zakresu, nie posiadała wymaganych kwalifikacji w zakresie zaopatrzenia ortopedycznego określonych w Zarządzeniu Nr (...) Prezesa NFZ z dnia 29 października 2009 roku w sprawie określenia warunków zawierania i realizacji umów w rodzaju zaopatrzenia w wyroby medyczne będące przedmiotami ortopedycznymi oraz środkami pomocniczymi (załącznik nr 3).

W ramach umowy nr (...) za okres od dnia 1 stycznia 2013 roku do 31 grudnia 2013 roku (...) wypłacił świadczeniodawcy środki w zakresie zaopatrzenia w wyroby medyczne będące przedmiotami ortopedycznymi w kwocie 265.766,70 zł (k. 83v), stąd nałożono na pozwanego karę umowną w wysokości **1386,13 zł.**

W zakresie zaopatrzenia w wyroby medyczne będące przedmiotami ortopedycznymi oraz środkami pomocniczymi zawarta przez strony umowa nie zawierała oczywiście wskazanej jednej kwoty zobowiązania Funduszu, gdyż kwota zobowiązania NFZ wynika z liczby zrealizowanych w danym roku przez świadczeniodawcę zleceń, zatem kwotą zobowiązania jest łączna kwota wypłacona świadczeniodawcy w danym roku (jako refundacja). Na podstawie tej kwoty wyliczona została przez NFZ wysokość kary umownej. **(dowód: zeznania świadka R. Ż. k. 242-244, zeznania świadka M. L. k. 245-247, kserokopia protokołu kontroli k. 52-55, kserokopia zastrzeżenia do protokołu kontroli k. 56, kserokopia odpowiedzi na zastrzeżenia do protokołu kontroli k. 57-58, kserokopia wystąpienia pokontrolnego k. 61-64, kserokopia zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego k. 68-69, kserokopia pisma pozwanego k. 70, kserokopia decyzji k. 71, kserokopia zaświadczenia k. 72, kserokopia pisma pozwanego k. 73, kserokopia porozumienia k. 74-75, kserokopia odpowiedzi na zastrzeżenia do wystąpienia pokontrolnego k. 76-77, kserokopia pisma pozwanego k. 80, kserokopia umowy zlecenia z dnia 1 kwietnia 2014 roku k. 81, kserokopia pisma z 27 lipca 2013 roku k. 82, kserokopia zestawienia wypłaconych kwot tytułem refundacji k. 83, kserokopia wydruku danych z systemu NFZ k. 84-86, kserokopia księgi rejestrowej k. 87-88, kserokopia umowy z aneksami i załącznikami k. 18-40, kserokopia zarządzenia Nr (...) Prezesa NFZ z uzasadnieniem i załącznikami k. 89-114)**

Kara umowna z tytułu nienależytego wykonywania umowy została nałożona na pozwanego na podstawie § 30 ust. 1 pkt 3 e rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 6 maja 2008 roku w sprawie ogólnych warunków umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej (OWU) (Dz.U. 2008, Nr 81, poz. 484), w łącznej kwocie 2549,99 zł.

W wystąpieniu pokontrolnym z dnia 21 marca 2014 roku wezwano pozwanego do uiszczenia kary umownej w terminie 14 dni od doręczenia tego wystąpienia (wezwania), które to doręczenie pozwanemu nastąpiło w dniu 26 marca 2014

roku, termin zapłaty upłynął zatem 9 kwietnia 2014 roku, przy czym z uwagi na złożenie przez pozwanego zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego w piśmie z dnia 1 kwietnia 2014 roku, powód naliczał pozwanemu odsetki ustawowe za opóźnienie w zapłacie kary dopiero po upływie 14 dni od dnia otrzymania przez świadczeniodawcę odpowiedzi (...) na przedmiotowe zastrzeżenia. Pismo zawierające odpowiedź na zastrzeżenia z dnia 11 kwietnia 2014 roku pozwany otrzymał w dniu 30 kwietnia 2014 roku, zatem odsetki ustawowe powód naliczał od dnia 15 maja 2014 roku.

Pomimo wezwania do zapłaty kary z dnia 27 maja 2014 roku (doręczonego pozwanemu w dniu 2 czerwca 2014 roku) i pomimo wezwania z dnia 17 czerwca 2014 roku (doręczonego pozwanemu w dniu 23 czerwca 2014 roku), do dnia wyrokowania pozwany nie zapłacił powodowi kwoty dochodzonej pozwem. **(dowód: zeznania świadka R. Ż. k. 242-244, zeznania świadka M. L. k. 245-247, kserokopia wystąpienia pokontrolnego k. 61-64, kserokopia zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego k. 68-69, kserokopia pisma pozwanego k. 70, kserokopia decyzji k. 71, kserokopia zaświadczenia k. 72, kserokopia pisma pozwanego k. 73, kserokopia porozumienia k. 74-75, kserokopia odpowiedzi na zastrzeżenia do wystąpienia pokontrolnego k. 76-77, kserokopia pisma pozwanego k. 80, kserokopia umowy zlecenia z dnia 1 kwietnia 2014 roku k. 81, kserokopia pisma z 27 lipca 2013 roku k. 82, kserokopia zestawienia wypłaconych kwot tytułem refundacji k. 83, kserokopia wezwania do zapłaty wraz z potwierdzeniem odbioru k. 122-124, kserokopia przedsądowego wezwania do zapłaty wraz z potwierdzeniem odbioru k. 125-126)**

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił jedynie częściowo jako bezsporny, a w pozostałym zakresie na podstawie znajdujących się w aktach sprawy dowodów z dokumentów oraz na podstawie zeznań świadków R. Ż. i M. L.. Zeznania tychże świadków były bardzo wyczerpujące, wręcz drobiazgowo, i całkowicie korespondowały z dowodami z dokumentów zgromadzonymi w aktach sprawy.

Postanowieniem z dnia 5 lutego 2016 roku Sąd oddalił wniosek pozwanego o dopuszczenie dowodu z przesłuchania stron, na okoliczność „niezasadności roszczenia powoda”, zgłoszony przez pozwanego w sprzeciwie od nakazu zapłaty. Zgodnie z przepisem art. 299 k.p.c., dopuszczenie dowodu z przesłuchania stron ma jedynie charakter subsydiarny, czyli dowód ten przeprowadza się jedynie wtedy, gdy po wyczerpaniu środków dowodowych (po przeprowadzeniu postępowania dowodowego w zakresie zgłoszonych przez strony wniosków dowodowych) lub w ich braku pozostały niewyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, co w przedmiotowej sprawie nie miało miejsca, pomijając już nieprawidłowy sposób zredagowania tezy dowodowej dla wniosku o dopuszczenie dowodu z przesłuchania stron. Ze względu zresztą na fakt, że zgromadzone w aktach sprawy dowody z dokumentów wraz z zeznaniami dwóch przesłuchanych świadków, stanowiły wystarczający materiał dowodowy w zakresie istotnym dla rozstrzygnięcia sprawy, pełnomocnik powoda cofnął wniosek o przesłuchanie trzeciego świadka, którym miał być drugi z pracowników Delegatury powoda w P., przeprowadzający kontrolę u pozwanego wraz z R. Ż. (M. G.). Zresztą tak naprawdę istota sporu w przedmiotowej sprawie sprowadzała się do oceny prawnej składanych przez pozwanego dokumentów i ciążących na nim obowiązków i ich ewentualnego naruszenia, więc ani przesłuchanie pozwanego, ani zeznania świadka M. G. nie wniosłyby do sprawy żadnych nowych okoliczności.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W przedmiotowej sprawie znajdują zastosowanie postanowienia umowy zawartej przez strony (zawartej przez NFZ z pozwanym jako świadczeniodawcą, w danym rodzaju, na określony zakres świadczeń) wraz z załącznikami i ze stosownymi aneksami do tej umowy o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej – zaopatrzenie w wyroby medyczne będące przedmiotami ortopedycznymi oraz środkami pomocniczymi (które to umowy/aneksy miały kolejno nadawane numery za dany rok). Zastosowanie znajdują także przepisy ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych za środków publicznych (Dz.U. 2004, Nr 210, poz. 2135 ze zm.), przepisy rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 6 maja 2008 roku w sprawie ogólnych warunków umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej, dalej OWU (Dz.U. 2008, Nr 81, poz. 484), warunki zawierania umów określone w

stosownych zarządzeniach Prezesa NFZ, w tym m.in. regulacje zawarte w zarządzeniu Nr (...) Prezesa NFZ z dnia 29 października 2009 roku, a także przepisy Kodeksu cywilnego.

Powód wykazał, że jego roszczenie znajdowało swoje źródło w umowie zawartej przez strony i w/w przepisach prawa.

Sąd orzekający w przedmiotowej sprawie w całości podzielił argumenty podniesione przez pełnomocnika powoda w uzasadnieniu pozwu i dalszych pismach procesowych, na wykazanie zasadności roszczenia powoda.

W powyższym stanie faktycznym wskazano łącznie z przytoczeniem ustaleń faktycznych, także stosowne podstawy prawne, gdyż było to niezbędne dla przejrzystości wszelkich ustaleń i rozważań.

Nie powielając w całości owych ustaleń i rozważań, podkreślić jednak należy, że powód wykazał fakt nienależytego wykonania umowy przez pozwanego, które mogło skutkować i skutkowało nałożeniem na świadczeniodawcę kar umownych.

Zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 6 maja 2008 roku w sprawie ogólnych warunków umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej, dalej OWU (Dz.U. 2008, Nr 81, poz. 484), świadczeniodawca był zobowiązany wykonywać umowę zgodnie z warunkami udzielania świadczeń określonymi w ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych za środków publicznych (Dz.U. 2004, Nr 210, poz. 2135 ze zm.) ogólnych warunkach (OWU), odrębnych przepisach oraz zgodnie z warunkami wymaganymi od świadczeniodawców określonymi przez Prezesa Funduszu na podstawie art. 146 ust. 1 pkt 3 i art. 159 ust. 2 ustawy (§ 5 ust. 1 w/w rozporządzenia Ministra Zdrowia z 6 maja 2008 roku).

Przepisy w/w rozporządzenia Ministra Zdrowia (OWU) wskazują także jednoznacznie w § 6 ust. 1, że świadczenia mają być udzielane osobiście przez osoby wykonujące zawody medyczne lub inne osoby posiadające odpowiednie kwalifikacje i uprawnienia do udzielania świadczeń opieki zdrowotnej w określonym zakresie lub określonej dziedzinie medycyny, zgodnie z załącznikiem do umowy. Zmiany w załączniku do umowy (także zmiany w harmonogramie zasoby dot. personelu), wymagają zgłoszenia dyrektorowi oddziału wojewódzkiego Funduszu najpóźniej w dniu poprzedzającym ich powstanie albo -

w przypadkach losowych - niezwłocznie po zaistnieniu zdarzenia (§ 6 ust. 1 OWU). Zmiany te nie mogą naruszać wymagań dotyczących kwalifikacji osób wykonujących zawód medyczny, określonych w odrębnych przepisach oraz w warunkach wymaganych od świadczeniodawców określonych przez Prezesa Funduszu, na podstawie art. 146 ust. 1 pkt 3 i art. 159 ust. 2 ustawy (§ 6 ust. 3 OWU). Co oczywiste, osoby te (personel) w czasie wyznaczonym do udzielania świadczeń w harmonogramie pracy, nie mogą udzielać świadczeń: 1) w innej jednostce organizacyjnej u tego samego świadczeniodawcy, 2) u innego świadczeniodawcy (§ 6 ust. 4 OWU).

Jednoznaczny zapis § 9 ust. 1 OWU wskazywał jednocześnie, że świadczeniodawca udzielać ma świadczeń przez cały okres obowiązywania umowy, zgodnie z określonym w umowie harmonogramem pracy oraz planem rzeczowo-finansowym, stanowiącymi załączniki do umowy. Świadczeniodawca ma powiadamiać na piśmie oddział wojewódzki Funduszu o planowanej przerwie w udzielaniu świadczeń, w terminie co najmniej 30 dni przed planowaną przerwą, wskazując przewidywany okres jej trwania, a w przypadku świadczeń z zakresu podstawowej opieki zdrowotnej oraz świadczeń rozliczanych ryczałtem - także

sposób zapewnienia ciągłości udzielania świadczeń w tym czasie. Przerwa w udzielaniu świadczeń, wymaga zgody dyrektora oddziału wojewódzkiego Funduszu udzielonej na piśmie w terminie 14 dni od dnia otrzymania powiadomienia, a za zgodę uważa się także brak sprzeciwu w tym terminie (§ 9 ust. 2, 3 i 4). Na mocy § 9 ust. 5 OWU, w przypadku braku możliwości udzielania świadczeń, którego nie można było wcześniej przewidzieć, świadczeniodawca zobowiązany był niezwłocznie podjąć czynności w celu zachowania ciągłości udzielania świadczeń, powiadamiając jednocześnie oddział wojewódzki Funduszu o tym zdarzeniu i podjętych czynnościach.

Wreszcie w § 10 ust. 1 wskazano, że czynności administracyjne związane z realizacją umowy mogą być wspierane przez wykorzystanie dedykowanego serwisu internetowego. W przypadku dokonywania zmian umowy, o których mowa w § 6 ust. 2 i § 7 ust. 3, na podstawie zaakceptowanych przez dyrektora oddziału wojewódzkiego Funduszu zgłoszeń lub wniosków dopuszcza się podpisywanie zbiorczych aneksów dotyczących okresów sprawozdawczych, w czasie których dokonano zgłoszeń lub złożono wnioski (§ 10 ust. 2 OWU).

Powiadomienie, o którym mowa w § 9 ust. 2 i 5 OWU, dokonanie zgłoszenia lub złożenie wniosku, o których mowa w ust. 2, z wykorzystaniem serwisu internetowego, uznano za spełnienie obowiązku informacyjnego wynikającego z § 6 ust. 2, § 7 ust. 3 i § 9 ust. 2 i 5 OWU. W § 10 ust. 4-6 wskazano, że serwis prowadzi NFZ, a zasady korzystania z serwisu określa umowa o korzystaniu z serwisu. Po podpisaniu umowy, świadczeniodawca jest zobowiązany do korzystania z serwisu oraz dbania o aktualność dostępnych w nim informacji poprzez bieżącą aktualizację dotyczących go danych. Taką umowę o korzystanie z serwisu – (...) – pozwany zawarł z powodem w dniu 16 sierpnia 2008 roku (k. 175 akt sprawy).

W toku przeprowadzonej kontroli zasadnie ustalono, że skład personelu w ramach realizacji świadczeń z zakresu zaopatrzenia w środki pomocnicze był niezgodny z danymi podawanymi przez świadczeniodawcę. W załączniku nr 1 do umowy nr (...) w zakresie zaopatrzenia w środki pomocnicze – Harmonogram Zasoby w okresie od 1 stycznia 2013 roku do 31 grudnia 2013 roku wykazywana była bowiem A. S. i zgodnie z harmonogramem miała ona udzielać świadczeń w dniach od poniedziałku do piątku w godzinach od 8.00 do 16.00. W toku kontroli ustalono natomiast, że A. S. wykazana w harmonogramie pracy przez cały 2013 rok nie realizowała świadczeń, co nie zostało zgłoszone do systemu informatycznego NFZ, gdyż od dnia 30 listopada 2012 roku przebywała ona na zwolnieniu lekarskim, a następnie od dnia 28 czerwca 2013 roku przebywała na urlopie macierzyńskim, lecz tej zmiany w harmonogramie nie zgłoszono (...).

Zgodnie z §1 ust. 2 umowy, świadczeniodawca obowiązany był wykonywać umowę zgodnie z zasadami i na warunkach określonych w warunkach zawierania i realizacji umów w rodzaju zaopatrzenie w wyroby medyczne będące przedmiotami ortopedycznymi oraz środkami pomocniczymi, ustalonych na dany okres rozliczeniowy w drodze zarządzenia Prezesa NFZ, wydanego na podstawie art. 159 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U. 2008, Nr 164, poz. 1027 ze zm.) oraz zgodnie z rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 6 maja 2008 roku w sprawie ogólnych warunków umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej (Dz.U. 2008, Nr 81, poz. 484).

W myśl § 2 ust. 1 umowy, świadczenia udzielane miały być w miejscach i przez personel (osoby realizujące świadczenie) wymieniony w załączniku nr 1 do umowy. Z przytoczonej powyżej regulacji i postanowień umownych, obowiązujących strony, jasno wynika, że personel ten miał udzielać świadczeń osobiście !!!, a skoro nie mógł ich udzielać osobiście, to każda zmiana w tym zakresie podlegała zgłoszeniu powodowi. Tego typu rozwiązanie wydaje się przy tym być zupełnie naturalną i racjonalną konsekwencją tego, że powód musi kontrolować, kto w istocie udziela świadczeń i czy czyni to wykwalifikowany personel, zresztą po to właśnie wskazuje się dane tego personelu i harmonogram jego pracy w załączniku do umowy – harmonogram zasoby. Zapisy o konieczności osobistego udzielania świadczeń są przy tym tak jednoznaczne i jasne, że nie dają płaszczyzny do odmiennych interpretacji, w szczególności sugerowanych przez pozwanego w sprzeciwie. To na pozwanym ciąży obowiązek zatrudnienia odpowiedniej kadry pracowników odpowiedzialnych za realizację świadczeń w zakresie zaopatrzenia i i zawiadamiania powoda o wszelkich zmianach w tym zakresie, w formie pisemnej zwykłej lub za pośrednictwem Portalu NFZ.

Same okoliczności faktyczne ujawnione w toku kontroli, iż A. S. od dnia 30 listopada 2012 roku przebywała na zwolnieniu lekarskim, a następnie od dnia 28 czerwca 2013 roku na urlopie macierzyńskim, nie były kwestionowane przez pozwanego, ani po otrzymaniu protokołu kontroli, ani też po otrzymaniu wystąpienia pokontrolnego; w toku kontroli, w miejscu udzielania świadczeń, A. S. również nie była obecna, jak słusznie zauważył pełnomocnik powoda.

W toku powyższej kontroli jak najbardziej zasadnie ustalono ponadto, że skład personelu i jego kwalifikacje w ramach realizacji świadczeń z zakresu zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne także był niezgodny z danymi podawanymi przez świadczeniodawcę i wymaganymi przez Fundusz.

Wbrew wymaganiom § 6 i § 9 OWU, osoba wykazana w umowie w harmonogramie – A. S. nie realizowała osobiście świadczeń w zakresie zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne, gdyż przebywała od listopada 2012 roku na zwolnieniu lekarskim, a od 28 czerwca 2013 roku na urlopie macierzyńskim. Zmian tych świadczeniodawca nie zgłosił do (...) i przez okres od 1 grudnia 2013 roku do 31 grudnia 2013 roku wykazywał tego pracownika w załączniku do umowy jako realizującego świadczenia. Jednocześnie wskazywana przez świadczeniodawcę N. W., jako realizująca świadczenia z tego zakresu, nie posiadała wymaganych kwalifikacji w zakresie zaopatrzenia ortopedycznego określonych w Zarządzeniu Nr (...) Prezesa NFZ z dnia 29 października 2009 roku w sprawie określenia warunków zawierania i realizacji umów w rodzaju zaopatrzenia w wyroby medyczne będące przedmiotami ortopedycznymi oraz środkami pomocniczymi (załącznik nr 3).

Sąd podzielił przy tym zasadność zakwestionowania przez powoda dokumentów składanych przez pozwanego na potwierdzenie kwalifikacji N. W..

Nie może budzić wątpliwości, że wymóg odbycia rocznego stażu pracy w zakresie zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne ma na celu uzyskanie przez osobę doświadczenia zawodowego w dziedzinie świadczeń w zakresie zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne. Wymóg ten nie wydaje się być szczególnie wydumany. Czynności zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne wymagają bowiem fachowego przystosowania do potrzeb świadczeniobiorcy wyrobów medycznych, określonych w załączniku do rozporządzenia Ministra Z. z dnia 6 grudnia 2013 roku w sprawie wykazu wyrobów medycznych wydawanych na zlecenie (Dz.U. 2013, poz. 1565). Wymaganie przez NFZ odpowiednich kwalifikacji warunkuje prawidłowe zabezpieczanie potrzeb zdrowotnych świadczeniobiorców oraz bezpieczeństwa pacjentów, często niepełnosprawnych i przewlekle chorych, tym samym przyczynia się do uniknięcia ewentualnego błędnego zaopatrzenia oraz doboru wyrobów medycznych. Z powyższych względów, nie może ulegać wątpliwości konieczność weryfikacji przez powoda przedkładanych przez świadczeniodawców dokumentów, czego dowodem jest choćby wspomniane w sprzeciwie oświadczenie pozwanego, mające w przekonaniu pozwanego być wystarczającym dowodem na potwierdzenie odbycia przez N. W. rocznego stażu w zakresie zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne na zasadach wolontariatu.

W ocenie Sądu powód prawidłowo ocenił, że składane przez pozwanego dokumenty mające potwierdzać odbycie stażu przez N. W., były tworzone na potrzeby postępowania związanego z kontrolą, zatem nie były wiarygodne. Wszak dokumenty potwierdzające odbywanie stażu powinny istnieć już w dacie jego odbywania, jako podstawa odbywania stażu. Fakt, że były one tworzone na potrzeby postępowania potwierdzają te okoliczności, że kolejne dokumenty pozwany składał po zakwestionowaniu przez Fundusz dokumentów czy oświadczeń/zaświadczeń złożonych uprzednio.

Pierwotnie pozwany przedłożył na potwierdzenie stażu N. W. własne oświadczenie, które jako dowód z dokumentu prywatnego nie mogło być wystarczającą wiarygodną podstawą udokumentowania stażu, zwłaszcza, że pojawiło się już po sformułowaniu zarzutów po kontroli. Jest to tzw. dokument prywatny, którego formalna moc dowodowa, jak stanowi art. 245 k.p.c., ogranicza się do domniemania, że pozwany złożył oświadczenie nim objęte. Tylko w takim zakresie dokument ten nie budzi wątpliwości Sądu. Natomiast materialna moc dowodowa omawianego wezwania bez poparcia go odpowiednimi dokumentami źródłowymi, jest nikła. Słusznie zakwestionował to także powód, żądając udokumentowania stażu N. W..

Po zakwestionowaniu oświadczenia pozwanego, następnie w dniu 12 grudnia 2013 roku pozwany załączył kopię porozumienia o wykonywaniu świadczeń wolontarystycznych zawartego 7 maja 2012 roku, mającego obowiązywać od dnia 7 maja 2012 roku do 20 lipca 2013 roku. Skoro jednak ustawa o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie nie dopuszcza zawierania umów wolontarystycznych przez podmioty prowadzące działalność gospodarczą, zaś z dniem 1 lutego 2013 roku pozwany zaprzestał prowadzenia działalności leczniczej i został wykreślony z rejestru 31

stycznia 2013 roku decyzją nr (...).9610.832.2013, to po dniu 31 stycznia 2013 roku, należało przyjąć, że N. W. nie mogła świadczyć usług wolontarystycznych na rzecz pozwanego, który nie miał już wówczas statusu podmiotu prowadzącego działalność leczniczą. Powód, tym samym, słusznie uznał, że porozumienie o wykonywaniu świadczeń wolontarystycznych od chwili zaprzestania przez pozwaną spółkę wykonywania działalności leczniczej, tj. od dnia 1 lutego 2013 roku należało uznać za nieważne, zgodnie z przepisem art. 58 § 1 k.c. Przedłożona kopia w/w porozumienia mogłaby stanowić ewentualnie dokument potwierdzający posiadanie przez N. W. stażu pracy za okres od dnia jego podpisania do dnia zaprzestania wykonywania działalności leczniczej przez pozwanego, czyli od 7 maja 2012 roku do 31 stycznia 2013 roku, a zatem nie w okresie 1 roku.

Po zakwestionowaniu powyższego dokumentu, pozwany przedłożył kolejny dokument mający potwierdzać roczny staż N. W.. Trudno jednak nie zgodzić się z powodem, że umowa zlecenia z dnia 1 kwietnia 2014 roku nie może być uznana za ważną i wiarygodną. Umowa ta miała bowiem być zawarta w dniu 1 kwietnia 2014 roku, zatem z datą późniejszą niż okres w którym zleceniobiorca (N. W.) zobowiązał się do wykonania określonego świadczenia, zaś świadczenie usług w przeszłości jest obiektywnie niemożliwe, więc zgodnie z przepisem art. 387 § 1 k.c., umowa o świadczenie niemożliwe była nieważna. Nieważna umowa nie mogła być uznana za dokument potwierdzający posiadanie przez N. W. wymaganych kwalifikacji.

Ani w czasie prób zgłoszenia N. W. do systemu, jako pracownika uprawnionego do realizacji świadczeń w zakresie przedmiotów ortopedycznych, tj. w dniu 30 lipca 2013 roku i w sierpniu 2013 roku, świadczeniodawca nie przedłożył - pomimo wezwania Oddziału Funduszu - dokumentów potwierdzających kwalifikacje N. wieczerek - wbrew zapisom w/w z §11 ust 3 Zarządzenia nr (...) Prezesa NFZ z dnia 29 października 2009 roku.

Reasumując, po przeprowadzonej kontroli, w zakresie zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne, powód jak najbardziej zasadnie ustalił, że A. S., która od dnia 30 listopada 2012 roku przebywała na zwolnieniu lekarskim, a od 28 czerwca 2013 roku na urlopie macierzyńskim, była jedynym pracownikiem wykazanym przez świadczeniodawcę do realizacji tych świadczeń w umowie. Wbrew wymogom osobistego udzielania tych świadczeń i obowiązku zgłaszania zmian w załączniku, gdzie wskazano personel realizujący świadczenia, świadczeniodawca zgłoszenia takiego nie złożył, natomiast osoba, którą pozwany wskazywał jako mającą realizować świadczenia w tym zakresie (N. W.), jak wyżej wykazano, nie spełniała wymaganych wymogów, gdyż nie posiadała co najmniej rocznego ogólnego stażu pracy (staż ten nie został udokumentowany).

Skoro zawarta pomiędzy stronami umowa o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej - zaopatrzenie w wyroby medyczne będące przedmiotami ortopedycznymi oraz środkami pomocniczymi przewidywała możliwość nałożenia na świadczeniodawcę kary umownej za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy, z przyczyn leżących po stronie świadczeniodawcy, a takiego naruszenia przy realizacji umowy o zaopatrzenie w zakresie obu świadczeń - zarówno środków ortopedycznych, jak i materiałów pomocniczych, dopuścił się pozwany, powód miał prawo nałożyć na niego karę umowną. Zastrzeżenie tej kary było przy tym zgodne z przepisem art. 483 § 1 k.c. Powód właściwie i wyczerpująco wykazał także sposób naliczenia tejże kary co do jej wysokości i uzasadnił jej wysokość (jako procent wyliczony od wypłaconej refundacji). Zresztą pozwanych właściwie kwestionował zasadność nałożenia tej kary w obu zakresach, nie zaś jej wysokość.

Wątpliwości Sądu nie budziło także żądanie powoda zasądzenia odsetek ustawowych od niezapłaconych kar w obu zakresach, jako zgodne z przepisami art. 359 k.c., art. 481 § 1 i 2 k.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności stron za wynik procesu i na podstawie art. 98 k.p.c. zasądził od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w K. na rzecz powoda (...) Oddziału Wojewódzkiego w Ł. kwotę 717 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Na koszty procesu poniesione przez powoda złożyły się: 100 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, 600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego powoda w stawce minimalnej oraz 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji.